

HĽA, BARÁNOK BOŽÍ, KTORÝ SNÍMA HRIECH SVETA

biblický komentár otca Alberta Maggi, OSM, zdroj: www.studibiblici.it, videozáznam [TU](#)

Jn 1, 29-34

Keď na druhý deň videl, ako k nemu prichádza Ježiš, zvolal: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriech sveta. Toto je ten, o ktorom som hovoril: Po mne prichádza muž, ktorý je predo mnou, lebo bol prv, ako ja. Ani ja som ho nepoznal, ale preto som prišiel a krstím vodou, aby sa on stal známym Izraelu.“

Ján vydal svedectvo: „Videl som Ducha, ktorý ako holubica zostupoval z neba a spočinul na ňom. Ani ja som ho nepoznal, ale ten, čo ma poslal krstíť vodou, mi, povedal: „Na koho uvidíš zostupovať Ducha a spočinúť na ňom, to je ten, čo krstí Duchom Svätým.“ A ja som to videl a vydávam svedectvo, že toto je Boží Syn.“

Ján dáva svoje evanjelium do harmónie s rytmom stvorenia podľa knihy Genézis. Preto tento úryvok začína s výrazom „**na druhý deň**“. Je druhý deň a evanjelista podáva tieto dni postupne až kým príde po siedmy deň, deň plnosti stvorenia so svadbou v Káne, kde sa zjaví Nová zmluva¹.

A teda, Ján Krstiteľ „**Keď na druhý deň videl, ako k nemu prichádza Ježiš, zvolal: „Hľa, Boží Baránok**“. Ján Krstiteľ spozná v Ježišovi Božieho Baránka; ale čo to znamená? Je to Veľkonočný Baránok, ten baránok, ktorého Mojžiš rozkáže zjesť svojmu ľudu počas Noci prechodu, aby im mäso dalo silu vydať sa na cestu k oslobodeniu a krv tohto baránka uchránilo Židov od smrti, ktorú Anjel smrti v tú noc priniesol do Egypta.

Čiže mäso na silu kráčať k slobode a krv, ktorá oslobodzuje od smrti. Preto Ján Krstiteľ vidí v Ježišovi Božieho Baránka. V Jánovom evanjeliu sú početné odkazy na Ježiša ako na Veľkonočného Baránka; napríklad jeho smrť, ktorá bude v rovnakej hodine ako smrť baránkov, ktorých obetujú v chráme na Veľkú noc; rovnako aj skutočnosť, že Ježišovi nebude zlomená žiadna kosť tak, ako bolo predpísané aj pri obetovaní veľkonočných baránkov.

A tak Ján, vidí v Ježišovi Božieho Baránka, toho, ktorého mäso dá schopnosť a silu začať cestu k slobode, k oslobodeniu a odchodu; a krv, ktorá nezachráni pred smrťou tela, ale zachraňuje pred večnou smrťou. Dá tomu, kto ju prijme, život, ktorý je schopný prekonať smrť.

Teda Ježišova úloha ako Božieho Baránka podľa Jána je „**ktorý sníma hriech sveta**“. Nejedná sa o hriechy sveta v zmysle hriechov ľudí, ale hriech sveta. Je to hriech ktorý predchádza príchod Ježiša a reprezentuje prekážku v komunikácii medzi Bohom a ľuďmi. Tento hriech – odmietnutie plnosti života, ktorú Boh ponúka ľudstvu – je spôsobený príľnutím k ideovému a náboženskému systému, ktorý je proti Božej vôli.

A Ján Krstiteľ definuje Ježiša ako „**ten, o ktorom som hovoril: Po mne prichádza muž**“, čiže doteraz je prezentovaný iba ako muž. Hovorí, že ho nepoznal, ale prišiel „**a krstím vodou, aby sa on stal známym Izraelu**“.

Izrael vždy bol malou skupinou, ktorá ostala verná Pánovi, jeho Zmluve, jeho sľubom a v Knihe proroka Sofoniáša čítame: „*Nechám však v tvojom strede ľud chudobný a biedny. Oni budú dôverovať v Pánovo*

¹ Jn 2, 1-12 (slov. preklad uvádza „na tretí deň“, ale keď čítame príbeh Jn evanjelia, ide skutočne o 7 deň od začiatku)

meno.“ (Sof 3, 12) A pre tento zvyšok je Pánov sľub. No tento sľub, ktorý je teraz pre Izrael, sa s Ježišom rozšíri na celé ľudstvo.

Ján vydal svedectvo: „Videl som Ducha,“ určitý člen poukazuje na úplnosť Ducha, ktorý je Božia moc, plnosť Božej sily, ktorou je láska **„ktorý ako holubica zostupoval z neba“**, pamätajme, že holubica sa vzťahuje tak na Ducha, ktorý sa vznášal nad stvorením v rozprávaní Knihy Genezis, ako aj na vzťah holubice k svojmu príbytku **„a spočinul na ňom.“**

Je dôležité ako evanjelista zvýrazňuje nielen fakt, že Duch zostúpi na Ježiša, ale že aj na ňom ostáva. Čo to znamená? Skúsenosť s Duchom je známa mnohým, ale len ten, na kom Duch spočívne, ten ho môže dávať ďalším; toto bude v skutočnosti Ježišova aktivita, ktorú uvidíme.

„Ani ja som ho nepoznal, ale ten, čo ma poslal krstiť vodou, mi, povedal: „Na koho uvidíš zostupovať Ducha a spočinúť na ňom“ ...hľa evanjelista opäť podčiarkuje, že Duch, čiže sila, moc Boha, zostúpi na Ježiša a ostáva na ňom. A doslova pokračuje **„to je ten, čo krstí Duchom Svätým.“**

Evanjelista dáva do porovnania vyjadrenie **„ten, ktorý sníma hriech sveta“** a **„ten, čo krstí Duchom Svätým“**. Tento hriech nemôže byť odčinený, ale musí byť vykorenený. Ako? Nie prostredníctvom boja, nie cez násilie. Ján už vo svojom úvode napísal, že svetlo svieti v tmách, svetlo proti tmám nebojuje, svetlo len žiari a tmy samé miznú.

To, čo Ježiš robí, je krstenie Duchom Svätým. Kým krst vodou znamenal ponoriť sa do tekutiny, ktorá bola človeku cudzia, krst Duchom Svätým znamená nechať sa presiaknuť, premočiť plnosťou Božej moci, ktorá prichádza od Boha prostredníctvom Ježiša. Čiže Ježiš komunikuje každému človeku plnosť svojho vlastného božského života.

Kým na Ježiša zostupuje moc Božieho Ducha, Ježiš krstí v Duchu Svätom. Svätý znamená nielen „kvalitu“ – svätosť tohto Ducha – ale schopnosť posväcovať tých, ktorí prijímajú tohto Ducha, oddeľovať ich od sfér zla a temnôt. A práve Ježiš tohto Ducha ponúka.

V momente, keď je tento Duch človekom prijatý, stáva sa nekončiacim prameňom, ktorý odovzdáva stále a viac a viac, Božský život. A text sa končí **„A ja som to videl a vydávam svedectvo, že toto je Boží Syn.“** Ten, ktorý bol jednoducho ohlásený ako človek, **„po mne prichádza muž, ktorý je predomnou,“** je teraz zjavený ako **„Boží Syn.“**

Vo chvíli, keď Duch Svätý v plnosti zostúpil na Ježiša, je v ňom úplnosť Božskej prirodzenosti a Ježiš plne reprezentuje realitu Boha.

Preklad: Hugo Gloss

Poznámky pod čiarou: tím ZAOSTRI / DC